

STRANDHEIM-VILLAEN – 1873-1892

Wilhelm August Thams (1812-1884) leide areal fra Nervik-gården da han etablerte sagbruksvirksomhet på Orkedalsøren i 1867. Allerede to år etter at Strandheim Brug var etablert, var det muligheter for eiendomsoppkjøp.

Det var Wilhelms sønn, Marentius (1836-1907) som kjøpte en av Nervik-gårdene på auksjon i mai 1869. Han kjøpte etter hvert enda en av Nervik-gårdene. Den sammenslåtte eiendommen ble kalt Thamsnervika. Dermed hadde Thams-familien sikret seg et areal på 237 mål, strandlinje og sjøgrunn, en stor eiendom som omfattet det meste av byggegrunn på Øra. Eiendommen var ideell med tanke på utvikling av Thams-virksomhetene ved fjorden. I tillegg ga eiendommen mulighet for Marentius til å bygge en moderne villa for seg og familien rett ovenfor sagbruket der han satt i ledelsen sammen med faren.

Wilhelm og kona Ida Olava Mandskow (1812-1889) flyttet aldri til Nervika, men valgte å leie husvære like sør for Bårdshaug. Etter hvert flyttet de til Bårdshaug gård der de også var leietakere. Her fikk de mer plass til sin store familie med åtte barn.

Det var Ole Fredriksen Rømmesmo som eide Bårdshaug. Han solgte gården til Wilhelms barnebarn, Christian Thams (1867-1948) i 1892. Christian bygde om og restaurerte de to trønderlånene til det vi i dag kaller Bårdshaug Herregård. Herregården sto ferdig i 1905-06.

Eldste sønnen til Wilhelm og Ida, Ole Christian Marentius Thullin Thams (Marentius, 1836-1907) ble tatt inn i farens sagbruksvirksomhet i 1860-årene. I 1872 kunngjorde Wilhelm at han hadde overdratt trelastforretningen Strandheim Brug og alle skogeiendommene til Marentius.

Marentius hadde forberedt seg på denne dagen. Han hadde jo kjøpt to Nerviksgårder og her hadde han planer å etablere seg med familien. I 1870 startet han ombygging og modernisering av den ene gårdsbygningen på

Nervika til en standsmessig privatbolig som han kalte Strandheim. Sammen med kona Emilie Christine Ullitz (1838–1916) og sønnene Wilhelm August d.y. (1864–1925) og Christian Marius (konsulen, 1867–1948) flyttet de fra Trondheim og inn på Strandheim sommeren 1873. Da var Wilhelm 8,5 år og Christian 6 år.

Strandheim-villaen i all sin prakt sto i sterk kontrast til de små og trangbodde husene på Nerøra. Men villaen representerte også utvikling og vekst for Orkedalsøren.

Marentius, Emilie og sønnene bodde sammen på Strandheim bare i åtte år. I 1881 ble ekteparet skilt. Marentius fikk hovedansvaret for sønnene og betalte skole- og studiepenger da sønnene samme år ble sendt til kostskolen Institute Breidenstein i Sveits.

Både Marentius og Emilie giftet seg på nytt bare ett år etter skilsmissen. Marentius giftet seg med Anna Sophie Elisabeth von Linstow (Betty) fra København. De første årene bodde de på Vedbæk like ved København, men de ferierte på Strandheim hver sommer. I 1889 flyttet Marentius tilbake til Strandheim sammen med Betty. Marentius hadde skrantende helse med revmatismeplager og det ble for anstrengende å pendle mellom arbeidet på Strandheim Brug, M. Thams Laxeforretning i Trondheim og København.

I 1890 flyttet Christian Thams og kona Sarah Sybille Francoise Antoinette Eléonore de Spengler til Orkanger. De fikk leilighet i 2.etasje på Strandheim. I 1891 flyttet til nyoppusset leilighet på Bårdshaug

I 1892 feiret Strandheim Brug 25 år, og Strandheim gård ble pusset opp.

Kilder: Elsa Reiersen: Fenomenet Thams, Håkon Hoff: Orkangerboka, Paul Nissen: Orkanger.info, Store Norske Leksikon: snl.no